

PARALLEL VIZUÁLIS FUNKCIÓK VIZSGÁLATA
SCHIZOPHRENIÁBAN

A látórendszer alapfunkciói két parallel pályarendszerhez kapcsolhatók. A magnocellularis (M) pálya végzi a mozgással és térbeli lokalizációval kapcsolatos információ feldolgozását, míg a parvocelluláris (P) pálya felelős a formák és a színek észleléséért. A schizophreniában tapasztalható vizuális információ-feldolgozási zavarokkal kapcsolatos elméletek feltételezik az M pálya hiperaktivitását, erre azonban közvetlen bizonyíték nincs. Jelen vizsgálatok a fenti kérdések megválaszolását tűzték ki célul vizuális kontraszt-érzékenység (VKÉ) mérésének segítségével. A VKÉ módszer lényege azon minimális luminancia-kontraszt meghatározása, amely egy mintázatot észleléséhez elengedhetetlen. A mintázatot térbeli frekvenciájának (a stimulust alkotó horizontális vonalak vastagsága) és időbeli frekvenciájának (a vonalak oszcilláló mozgása (4 Hz)) változtatásával az M és P pályák vizsgálata lehetséges: az M pálya a kis térbeli és nagy időbeli frekvenciájú stimulusokra, míg a P pálya a nagy térbeli és kis időbeli frekvenciájú stimulusokra érzékeny. Tizenhat gyógyszermentes schizophren személyen végzett VKÉ mérések kis térbeli frekvenciák esetében - a korban és nemben megfelelő kontroll személyekhez viszonyítva - abnormálisan emelkedett VKÉ értékeket mutattak. Ez kifejezettebbnek bizonyult az időbeli frekvencia növelésével. A nagy térbeli frekvenciák esetén nem volt eltérés. Fenti eredményeink az M pálya specifikus hiperaktivitásának elméletét támasztják alá.

Témavezetők: Antal Andrea, Kéri Szabolcs és Janka Zoltán